

ВЪЛТАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ.

Управитель и Издатель Драганъ Цанковъ.

ЦАРИГРАДЪ 1860-ЯНУАРИЯ 23

ГОДИНА 1

НУЖНОСТТА НА БЪЛГАРИТИ

За една свещенна йерархия.

вторый членъ

Като прочете нѣкой исторіята на християнска та црква забележава че истинити християнски учени сж опровергавали два вида ереси относително за свещенната йерархия.

Първата отъ тия ереси потвърждава че въ черковата нѣма свещенна йерархия. Съ други думи тая ересь мислеше че Исусъ Христосъ е е никакъ поставилъ свещенна йерархия.

Споредъ тѣхъ или по добръ спомънъ противъ Християнскити имъ българия, никой въ черковата не е Исусъ Христовъ представникъ сирѣчь нѣма на Исусъ Христовата властъ рази и стѣпени.

« Исусъ Христосъ, думаха тия еретици, като ся възнесе на небето стана невидимъ не остави никакви министри на мѣстото си. Наистинна той поръча, преди да ся възнесе, на едно число човѣци да идатъ у Идо-поклонниците и да имъ проповѣдватъ учението и нравственостъ та които прѣхжъ отъ него; *но безъ нѣмава властъ надъ другити човѣци*, нито надъ оныя които ги чуватъ нито надъ оныя които не ги чуватъ.

« Защото, прилагатъ тия еретици, ако Исусъ Христосъ бѣше оставилъ или по добръ далъ нѣкаква властъ на оныя които опредѣли за да проповѣдватъ евангелието, той бы съ това положилъ основата на една йерархия. Той *самъ* е началникъ на черковата. Въ черковата, отъ него другъ началникъ нѣма.

« Следователно заключватъ тия еретици, сичкити оныя които поддържатъ патриарси, митрополити, епископи, архимандрити, попове.....мислятъ че иматъ нѣкаква властъ надъ другити човѣци, не сж друго освѣнъ мжители и лжци; мжители и лжци на думити на които не само не трѣба да даваме ухо, нъ и които трѣба да изгонимъ отъ средъ народити и истребимъ отъ лицето землино. »

Слѣдъ като тѣй съвѣстъ отка-заха съвакка свещенна йерархия, какъва мисль имаха тия еретици за оныя

измежду тѣхъ които припознаваха за началници на които тѣ ся покоряваха? Ето го съ двѣ думи:

Тѣ думаха че началници били не представници малко много *по высоки отъ Исуса Христа*, нъ представници малко много *по высоки отъ природни или обществото*. Съ една дума, защото народътъ е който ги наименоува и имъ дава чинъ-тѣ когото иматъ тѣй тѣ сж името на народътъ и чрезъ силата която народътъ имъ дава, тѣ крышаватъ, проповѣдватъ, исповѣдватъ.....

Както сѣкой види тая еретическа система не е друго нѣщо въ збираницата си и въ основата си, освѣтъ една республиканска система, донесена отъ гражданското общество въ черковното.

Въ описаніята на Св. Отци, ние найираме твърдъ дълги и безчетни опровергания на тая противохристиянска ересь.

Види ся че Г. Екзархосъ, нашиятъ събратъ е твърдъ дързостливъ и искусенъ черковенъ республиканецъ, защото безъ да внимава на опроверганията на Св. Отци нито на апатемиги имъ той поучява тая система въ единъ дългъ членъ, вториятъ на последнѣното му нумеро.

Твърдъ е истинно че въ тоя членъ има много противопанищашки изрѣченія и най повече много исторически погрѣшки. Нъ за да продадатъ по лесно велик-денскити яйца нѣли ги шерятъ съ червена, синя.....боя?

По послѣ ние ще имаме пакъ случай да говоримъ за тая республиканска ересь която поискаха да въведатъ между християнити и която колкото пати поискаха да я въведатъ причини малко много пакости, малко много кървави распри. Нъ днесъ, ние ще изложимъ втората противохристиянска ересь относителна за свещенната йерархия. Като ги сравнимъ една съ друга, нашии Българи ще разумѣятъ по добръ какво противохристиянско нѣщо има въ тѣхъ ереси.

Втората ересь противъ черковната християнска йерархия, тргнува отъ едно начало съвѣстъ противоположно на първата.

Ние видѣхме че първата тура намѣсто *Исуса Христа народни или обществото*, тя прави *црков-*

нити *служители на служители народни*.

Втората напротивъ прави черковни служители на чиновници държавни, сир. царски, императорски... чиновници, споредъ че държава та ся управлява отъ царъ, императоръ...

Въ тая система свещенната йерархия сжествува още, нъ сжествува като една притурка, като едно свещенно оржѣе дадено на царъ ти, на императори ти за да управляватъ духовно и свѣтски единъ народъ.

Излишно е да забележимъ че началникътъ на едно царство, на една империя, занимава въ тая система сжщото мѣсто което народътъ занимава въ другата система и че въ двѣ ти системи народътъ или началникътъ на държавата сж които сж турени на мѣсто Исуса Христа.

(сѣкува)

Въ послѣднѣ то си Нумеро нашиятъ събратъ, Г. Екзархосъ, обнародва противъ! патриархътъ и противъ гръцко-то духовенство единъ членъ отъ когото можилъ да заключимъ че има между него и патриархътъ важни работи. Като думаеме че има важни работи ние не думаеме че сношеніята сж ся съвѣстъ сжсали, ние искаме да кажимъ само че има заплашване и опасностъ за скарване.

Дѣйствително членътъ на нашиятъ събратъ е заплашителенъ, да, твърдъ заплашителенъ. Нека рѣчемъ повече, Г. Екзархосъ ся види только расположенъ (ако е той който говорилъ) защото ние ся съмнѣваме) да сжска сношеніята, щото ако това сжсване не ся случи, то ще е защото дупкити на софистическити му мрежи сж много голѣми и испускатъ рибити които новиятъ апостолъ лови.

Ако треба да сждимъ отъ природата на тия заплашвания, нашиятъ събратъ искалъ извършванieto на нѣкои общанія, за кои то той турилъ фанаріотската си преданность въ расположенieto на гръцкитъ патриархъ, общанія които патриархътъ не може или неще да изпълни.

« Като е тѣй, отговаря нашиятъ събратъ, азъ ще противотуря магази противъ магази, стока противъ стока, мрежа противъ мрежа, рыбаръ противъ рыбаръ, въ истото врѣмя кога

ты *самъ*, ще отворишъ дукантъ, ще ловишъ православна рыба въ Охридското езеро и ги продавашъ на каквато цѣна щешъ на Балъкъ-пазаръ въ Цариградъ.

« Днесъ монополъ не сжествува. Завистникъ на панищашкитъ монополъ, ты бѣше сполучилъ чрезъ интриги при Бизантійскити Императори да уловишъ съ ендъ хвърленіе рибата. Нъ отъ Танзиматътъ насамъ монополъ не сжествува.

« Виждъ Критянити и други; изгубвашъ ги и ставатъ панищашки. И нашии Българи избѣгнуватъ и продаватъ на сѣбѣ изгнплага ти мрежа. Нъ по злощасіе, тѣ бѣгатъ отъ твоити мрежи и падатъ въ панищашкити.

« Прочее, азъ пмамъ нови мрежи и като търговията е свободна и азъ ще търгувамъ. Както ты выка: доло Панищашеството! и азъ ще выкамъ: доло патрицити, митрополитити, епископипи, архимандритити.....Защо то црковата (православна та) нѣма видима началници; тя нѣма свещенна йерархия.... »

Споредъ образътъ когото му дадохме, говоренieto на Ц. Въстникъ къмъ патриархътъ и къмъ гръцко то духовенство ще ся види на нашии Българи твърдъ смѣлъ, ако не противохристиянски. Нъ нека благоизволятъ да пребърнатъ подробно тоя купъ калъ и ще напѣрятъ два пѣти повече глупости и не свързани софизми отъ козко то можиха да съгладатъ отъ първи погледъ.

Ще ся забвнимъ ли да поправимъ тия глупости и софизми скрити въ тая калъ? Не: здравятъ разумъ на нашии Българи му отладе правдина, и ние ся надѣваме че и най слѣпийтъ ще разумѣй дълбочина та на яма та която, въ ядѣтъ си или по добръ въ отчаянieto си, нашиятъ събратъ конай подъ краката на нашиятъ народъ.

Обаче ние ще направимъ два въпроса на нашиятъ събратъ: 1° Като Ц. Въстникъ мисли че човѣци ти въ црковата приличатъ на умрѣли риби наредени въ качета ще ни кажи ли кой ще дръжи ключовити на неговата црква—магаза? 2° Ще ни кажи ли още дали въ неговата црква—магаза има панагин, кръстове.....? да ли ще служатъ, причастяватъ, исповѣдватъ.....?

« Котелъ Савва Димковъ »

« Садикъ »

« Димитри Спиридонъ Петровъ »

« Савокоуъ Бр. Х. Горюхи »

« Дунича им. Янкіевъ »

« Видишъ Х. Т. Цанковъ »

« Хаскою Христовъ Чорбаджи »

« Ловечъ Янко Христовъ »

« Врѣти »

« Костеналъ Дим. Н. Христѣвъ »

« Везеъ Г. Иконовоу »

« Созушъ К. Държавинъ »

« Сназѣво Мико Радковъ »

« Бургасъ Кочко Райковъ »

« Сынцовъ Н. А. Станчоу »

« Русе Петъръ Златовъ »

« Гургено Бр. М. и А. Авраѣмовъ »

« Ибраѣимъ М. Поповичъ »

« Голѣвъ Бр. Добровичъ »

« Варна Бр. Георгиевичъ »

« Букорестъ Илѣнко Минчовъ »

« Тулча Г. А. Карловъ »

« Новакъ Т. Шошовъ »

жестокостта управител и клеветил "че християнски дигнали глава против царството."

Въ Прилеп една бабичка осемдесет години, и сиромашкиня, умряла. Попови извѣстии отъ фанариотинтъ искали 60 гр. за вѣнчило, "защо казвали тия просащи че гледицата бѣзъ глѣдалъ на тефтеръ и нѣмащо записано да е платила вѣнчилото си." За пари фанариотити начуватъ да вѣнчаватъ и умряли.

Приехме отъ Аканджа (Железникъ) една дописка която ни излага състояніето на Аканджиското училище. Ние знаемъ че въ Железникъ има неспоразумѣнія за училищата. Тамо смѣстуватъ двѣ главни заведенія и никога Железничани не можиха да се съгласятъ за съединеніето имъ. Сѣкѣй познана че такива раздѣленія докарватъ спънки въ училищните успѣхи, и закѣсняватъ появянето на плодѣтъ. Извѣстно е да говоримъ за умразити, укорителни чувства които се раждатъ въ сѣрдцата на двѣти партия. То е неизбежно и естествено слѣдствие.

Вѣроятно е че нищо не успѣва. Нѣ едногласно то съгласіе ще махне сичкиятъ мажнотин и Железничани съединени въ общини си интереси, ще знаятъ да послужатъ искрено и полезно отечеството си. Ние отбираме че за да се извърши това съгласіе нужно е нѣкакви частни и общи интереси да се пожертвуватъ. Въ това лѣкво е предъ общини ползи, предъ ползита на народѣтъ и на младежита. Тѣй прочее, ако доброто е познато отъ нашии съотечественици въ Железникъ, прѣвото ни желаніе е да ги видимъ съединени тѣхъ и училищата имъ които да съставятъ едно гармоническо единство.

Добиникъ тѣхъ отъ Златарица (близо до Търново) ни съобщава че селянитѣ сѣ пламенно подбудени къмъ народността. Види се че тамо имало училище по стари обичаи отъ нѣколко вѣрми тѣ съставили една касета, приготвили матеріали и на пролѣтъ ще започнатъ съгражданіето на едно ново училище по нова метода. Това е добръ знакъ въ нашии добри селяни, и смѣлимъ да се надѣваме че стараніята имъ и надѣждити ще се оправдаятъ.

Приключеніята въ Пловдивъ зематъ съвѣтъ другъ образъ. По слѣдствие на сичко което си до сега случи, злоупотребленіята, на мнозина притеснителни, скрити въ мракъ начинаха да се явяватъ на бѣло. Гюмюшъ Герданоглу, тоя изедникъ на сиромасити, и прочутиятъ Димитрики причина на послѣдните распри сѣ предѣти на голѣми оплаквания, отъ страна на селянитѣ които ще имъ напесатъ негди горчиви наказания отъ правдата.

Отъ друга страна, Пловдивското движение се разпростира. Отъ много мѣста Българската народност се появява и споредъ нашитѣ дѣспепки въ Станимекъ Българитѣ изникнали изъ земята и искатъ въ черковити си да въведатъ матерніятъ си языкъ.

Имаме предъ очити си двѣ дописки отъ Кюстендилъ които потвърждаватъ нежестестваніето на мнимото богословско Ексархоново училище съграденіе! съ разносити на тамошнитѣ фанариотинтъ. За монастирътъ Св. Мина той събрахъ 3.000 гр. и ни писалъ на тефтеръ 72 гр. Освѣтъ това той обыкохъ селата и събрахъ за него си сѣ нма манастирско, жито, сырене, масло, мѣла, кокошки и пр. Той още е прелестіе на усѣхътъ на Кюстендилскити училища и причината на демарія въ църквата. Такива сѣ Ексархошовити юнаци които съграждатъ Семинари! Сѣ добрата воля на събратѣтъ ни и разврзваніето на Московитската и Фанариотската ресейка, още много такива семинарии ще се въздигнатъ. Имято имъ съществува въ вѣстникътъ му, то стига: дѣйствителното имъ съществуваніе не служи за нищо въ Ексархошовити лжи.

По горѣ въ Изгледѣтъ ние спомнахме за една оправдателя дописка отъ Дуиница на злоупотребленіята на Х. Игана, Рилски калугеръ въ Чирпанъ. Днесъ единъ лѣтникъ ни пиши отъ Пловдивъ, 10 Януар. и ни разказа нѣкакви премедія на тоя калугеръ. Въ село Миричлери, като исповѣдалъ една млада булка, тоя благочестивъ! праведникъ! ся испитахъ да я обезчести! Ночтеината сьновница го отласнала и побѣгнала. И за това, призага дописникътъ, и злѣзаха при Пловдивскитѣ Епископъ Левкія на сѣдѣ; нѣ не можяхъ да науча точно по нѣтатѣхъ що сториха. Другъ еднѣтъ пѣтъ тоя духовникъ ходилъ да трѣси иманье съ единъ другъ попъ; нѣ незнамъ по коя причина не имъ сѣ вѣдало.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

СОФИЯ 1859 Декемвр. 1

Прѣди единъ мѣсяцъ азъ имяхъ честь да бѣжъ свидѣтель на едно отъ най утѣшителныи явленія за нашето народно образование. Читателитѣ на България помнятъ, че достопочтенныйтъ нашъ съотечественикъ, Софійскій гражданинъ, Г-нъ Димитрій Трайковичъ побуденъ отъ искрення любовь къмъ отечеството си и Българскитѣ си родѣ, още отъ лѣтъ е отворилъ въ София бѣл. дѣвическо училище, и разнесъ отъ свой благопріобрѣтении имотъ и за училище, и за учителки и за сички други училищны потребности. Тоя родолюбецъ въздигна тоя дѣло великолѣпно здание на два ката, скроено нарочно за училище. Онъ не пожади нищо и съ драго сѣрдце е разнесъ (похарчилъ) значителна сумма, само да са устрои и наредѣ сичко добръ. Умилително бѣше да гледа човѣкъ съ какво усердіе, съ каква пламенна любовь г. трайковичъ ходяще сѣмъ около постройката, и съ какво высоко на мажденіе онъ изгледваше че тоя негово дѣло са извършва за полза на свое отечество.

Майсторы тѣ работиха до Димитровъ день и долній катъ на училището са покаръ съвършено а горній катъ останъ да се достройва сега.

По обширността на зданіето долній катъ бѣ достаточенъ да се вѣстѣятъ сичкитѣ дѣвойки-ученицы, които сѣ повыше отъ 150 и да остане мѣсто и за новы ученицы.

Открытіето на тоя трайково дѣвическо училище са извърши религиозно-тържественно: Сички граждане почти бѣхъ сѣ собрали да честитѣтъ г-ну трайковичу и да пожелаѣтъ на заведеніето му добры успѣхы. Свято-Софійскій Г. Гедеонъ стори водосвѣтъ. — Слѣдъ обрядѣтъ провозгласи се и многогѣтствіе за Милостивѣишій нашъ царъ Султана Абдулъ Меджита, за здравіето на Мютесарифъ Хасанъ Паша и Г-на Д. Трайковича, основатели на тоя благотворително заведение!

Най сетѣ, главный учитель и управител на Софійскитѣ училища Г. Филаретовъ каза Слово, прилично по содержаніето си за тоя случай. Види се, че словото произведе силно вречатлѣніе на сичкото събрание. Съ особенни сили и ясность са изложили добринитѣ, които ще добыѣтъ дѣвойкитѣ отъ учението. Сичкото събрание уразумѣ — какво высоко значеніе ще има за София тоя училище.

Слушателитѣ настроены съ таково душевно настроеніе, още по усердно, още по приятелски стискахъ ръка Г-ну Трайковичу, благодаряхъ му и му желаяхъ добры успѣхы! Така се свърши деньтъ на открытіе на единъ отъ надежныи разсадницы на нашето народно образование. Коя е оная българска душа, коя не бы са зараждала на едно такова явленіе? Кой е она чистъ Софійянецъ-непокаренъ Българинъ, кой не бы са

прѣиспѣлнѣтъ отъ радость на едно такова плодотворно начало?..... Великодушното благодареніе на Г-на Трайковича напомнюва намъ незабвенныи имена на В. Априлова, Н. Палаузова, Х. Мича, Найдена чорбаджи, Чалжковци, Стояна чорбаджи, Върбана отъ Шуменъ; напомнива намъ имената на Богорпца, Петра Бсрона, Денкоглу, Спиеоновича, и на много други родолюбцы, кои сѣ великодушныи сѣ пожертвования сѣ спомогли словомъ и дѣломъ за образованіето на свой народъ. Името на Г-на Трайковича ще стои наредъ съ най отбранитѣ и достопочтенныи имена у исторіята на българската книжнина. Сѣ имената на такыва родолюбцы българскій народъ ще има да са хвали и да са голѣмѣ и прѣдъ други народы. Като българинъ, като отдавамъ приличнѣтъ честь и сѣрдечна благодарность Г-ну Трайковичу, я честитѣ и на другитѣ Софійцы, кои по едно благородно съревнованіе, надѣж са, че като пожертвуватъ в они отъ човой имотъ за такыва общепользны работы, ще дажѣ намъ случай да явиме и нихнитѣ имена печатно и да имъ въздадеме тогара заслуженъ благодарность. Сѣ голѣмо благодареніе са научихъ, че Софійскій управителъ Хасанъ-паша, както и военныи пашѣ — Османъ-паша и Сюлейманъ-паша, и Австрійскій въ Софія консулъ М. Замеро показали вообще къмъ тоя прѣдприятіе свѣдѣто одобрѣніе и съчувствіе.

Нѣкои си въ приказвахъ да е имало разговоръ нѣкъдѣ измежду простыиъ народъ, между нѣкои стари бабички, че учението было нѣщо испотрѣбно за Софійскитѣ дѣвойки; че за нѣхъ было достаточно да знаятъ да плетѣтъ чорапы и да шийтъ чѣврита (коиго сега никой не носи и неупотреблява догдѣто има и по евтини Европейскы кърпы)! Нѣ най забавното и смѣшно то е че имало и нѣкои мажи, кои имали единакво мнѣніе съ старитѣ бабички върху дѣвического училище.

.....Както да е, я не вѣрвамъ да има въ София такыва заспави мажи, кои би произносили такыва глупавы и дѣтиски думы, нѣ ако бы да са нахѣрватъ такыва лица, то я, като българинъ, като нихѣтъ братѣ, намѣсто да ги осждавамъ, я искрено ги съжелявамъ за нихитѣ простотѣ и.....Нѣ пакъ повтарямъ: никакъ не вѣрвамъ тѣхъ слухове: Азъ слушамъ отдавна и видимъ, че Софійскитѣ граждане сѣ разбрани и памятливы чевѣци. За това азъ имъ подавамъ братскъ ръка и нѣтъ желаяхъ добры успѣхы у сички въобще общепользны прѣдприятія!

Единъ лѣтникъ

МАГЛИШЪ (Къзанлъшко окръжје).

1859 22-ый Декември.

Господине учрѣдиче на Вѣсти. Българіи!

Отдавна бѣхъ си наумилъ да вы съобщѣ слѣдѣжщето, за състояніето на селото и жителитѣ ны, а най лаче за състояніето на училището ны. Сега прочее умолявамъ вы да позволите та да выѣте нѣте слѣдѣжщето въ стѣлповеты на достопочтенный ны лѣстѣ.

Селото ны Маглишъ е разложено на разстояніе два часа къмъ востокъ отъ Къзанлъкъ, между два рѣтове при полѣты на старо-планинскій бѣкаитъ, посрѣдъ него течѣ рѣка, нарѣчвана старе-планинска, и ся вапва въ Тунджѣ. Не може ся искаа сладкий му и чистый му въздухъ, мѣсто прохладително и благопріятно за обыванье, състои отъ 500 къщи, отъ които стотѣхъ сѣ турскы, а остальны сѣ вси Българскы; имамъ една цркъвъ и училище.

Състояніето на училището ны прѣди петнадесятъ години бѣ въ нижайшій стѣпъ, между другитѣ въ Българіи училища. Сега прочее като глѣдимъ прѣобразованіето на училището, добрыи успѣхы на младежитѣ и отношеніето на учителя не можѣ да замѣлимъ.

Негово родолюбие Г-нъ Тошо чорбаджи мажъ благоразумѣтъ, тоишъ пламенный ревнитель за кѣмъ просвѣщеніето на единородныи си братѣ, отъ какъ е поехъ училището подъ неговъ надзоръ, слава и похвала на честното му имя, училището ся прѣобрази и пріе напѣрѣтъ, сѣщій украси го въ разстояніе на нѣколко години съ вситѣ му принадлежноты, сѣбѣмъ да нарѣжъ тогози прѣспомаганаго мажа, изворъ на благодаренія. Что днесъ подъ неговъ надзоръ отвориса въ селото ны и дѣвическо училище, за ксето неотстѣпнѣ нуждѣ имаме днесъ за една достойна учителька.

Тойзи сѣщій Г-нъ Тошо изливающъ толкова благодаренія върху общественото ны училище, и показующъ отеческа любовь върху бѣдныи, слѣбственно оставами благодарни на негово родолюбие Богъ да продѣлжи днѣти му.

Прѣподаваеми уроци въ училището днесъ сѣ слѣдѣжщити:

на 1-ый классъ. на 2-ый классъ

Прѣводъ отъ Физикъ	Физикъ. Географіи
Полит. Географія	Началн. Слав. Грам.
Простр. Калхизистъ	Прѣв. отъ Телемахъ
Всеобщъ Исторіи	Священнѣ Исторіи
Съчиленіе Славян.	Арне. Тройно прѣвѣло
Прѣводъ отъ Славян.	Писмоуилъкъ
Повторен. Аритм.	Естеств. Исторіи
Црковно пѣніе	Склоненіе
	Црковно пѣніе

на 3-ый классъ.

Българска Грамматика
Краткый Калхизистъ
Прѣвы значія
Писмоуилъкъ
Правосписание
Ариметика
Священна Исторія.

Тѣзи сѣ днесъ прѣподаваеми уроци въ училището ны, отъ учителя Г. Никола И. мажъ простонарѣнъ съ легко характерическо отношеніе, съ пріятель духъ, тои съ неусыпныи си трудове и прилѣжанія въ разстояніе на четири годишно вѣрми ако и да ся отнимахъ ученицитѣ му на вѣрмени, пакъ даде доста впечатленіе, благодарни оставаме на милостѣтъ му.

Жално ны Господине! като ся научиме, че ималъ намѣреніе да даде оставкѣтъ си за на напѣрѣтъ, а не зная зашто далъ отъ нѣкое интриганно движеніе, или за свой интересъ? Имамѣ слава Богу съществующи интригы въ селото ны братскы сѣ помянували между си. Негова милость Г. Учителя не може ни онеправдава отъ кой бы было странѣ, само да бѣде постоянъ и увѣренъ, всячески мы бы го единодушно желали и за напѣрѣтъ пакъ сѣмѣго.

Отъ кѣмъ сѣверѣ на селото има Монастырь Св. Николай, на 1/4 часа разстояніе отъ селото, расположенъ на высоко равнинѣ съ добры изворы и Агѣзма, на който Железничанскитѣ прѣвѣнци доходятъ дѣте прѣзъ Авгоста да ся разходѣтъ и да пѣжѣтъ сладка легка и пріятна водѣ. О колко е добро мѣсто за расходѣ. Шѣ послѣдѣмъ другъ пѣтъ да вы го обляжъ крайно съ вситѣ му подробности.

МАЧИПЪ 1859 Ноемвр. 22-ый

Господине Издателю на Вѣстникъ Българія, молимъ вы вѣстѣти слѣдѣжщето въ столповеты на почтенный вашъ лѣстѣ.

Отъ две три години насамъ. като сѣмъ принесѣлъ тарговіята си въ Мачипъ, и ся занимавамъ въ тоя градъ, и тукашнитѣ жители ма имать веки като за свой съсѣдъ, случившиса по нѣкогашъ и бывахъ соучастникъ въ совѣтѣтъ на градското общество. И между другитѣ нѣмъ разговорѣ, чувяхъ да предлагаха нѣкой желателни мыслѣ за прѣдѣшнитѣ си прѣвъ учитель, Г-на Никола Бацарова; който по него время бѣше си далъ оставката, и са занимаваше съ тарговія, и въ църковата слѣдѣвшѣ да пѣе какъ

то е познатъ за дарбата и искусството въ тая наука, и най много са жертвували тая добродушния мъжъ, и служували, отъ любоворуде, за да неамфратъ време дувати гръци да погръчатъ църквата въ, които реченихъ побългарилъ въ дохожданието си въ Мачинъ. — Въ него време на 1858. училище беше затворено, споредъ интригата на двама господниовци, които съединени съ двама и полнина гръци жители които имаха въ Мачинъ, гледаха всякакъ образомъ да отдадени реченихъ учителъ отъ градъ въ, и то защото мечтаха нѣщо въ умъ си, да не изгубятъ камзамалкътъ и чорбаджикътъ отъ рѣкъ: ако е той въ грѣбъ...както и да беше тона, тѣхна милостъ обаче се са познаваха дѣто имахъ злоба връхъ него. — Тия господниовци като имъ са противно говореше много пати отъ другити сограждани българи, заради затварянето на училището, до дѣто си иматъ помѣстни учителъ, даже и пръвъ настоятелъ на училището; тѣзи отъ немай каде за честолубие, принудиха се много, ходиха, единъ по околнати села въ Черна, и други презъ Дунава на рейни, другити въ Ибраида, доведоха единъ, двама и трима учители, но претворени гръци въ българи. Испитуваха ги като на Ряховица коньете, и него единъ можа да хванъ мѣстото на Г-на Бадарова, защото сѣдлуватъ тѣхна партия и искатъ да ги погръчатъ. И това чудо: Грѣбъ ли са тѣ българи които Г-нъ Бадаровъ е напунилъ предъ осмъ години съ народенъ духъ! при сичкото това да си починашъ да не става дълго изложението ни.

Тѣ господниовци като видѣха чл за 6 месеца време немоща да намератъ отъ некади нѣкой учителъ, който да е отдаленъ по тѣхнати охоти, то естъ претворенъ българинъ и училището за срамъ отон затворено, младежити губатъ знатното си време нѣма какъ да сторятъ, наведоха вратъ и предложиха на Г-на Бадарова, да се потруди дѣто знае и да намери некои учителъ.

— Игрова милостъ като чистъ и неизобнѣвъ, патриотъ, и съ стариятъ ни любородецъ Г-нъ Бона Лазарова. Като са разпотоха на горе на доу выкаха до приятелити си: Ето! отъ Гадацъ извѣстие отъ родолюбивити българи за единъ славенъ мъжъ! единъ българинъ отъ Железникъ (Ески Захара) отъ Г-нъ Екзарховата православна фамилия; съ титлъ! „Г-нъ Савва Бойчюоглъ Екзархосъ!“ въ еущото време стигнува и той въ Мачинъ, представи се на реченихъ лица, казва чл знае, освѣтъ Български, и други разни Европейски язици, като: Французски, Италиански, Немски, Елленски и пр.

Съ каква голѣма радостъ! и всехощеніе го приехи най много са радувахъ азъ, ако и да самъ страненъ, но мислехъ дѣто ще ми потребова некогашъ за нѣкое чуждестранно писмо въ търговията ми. и негладяхи че градското ни общество са съдържавахе само отъ 40 български фамилии, и приходѣтъ ни малко; но давахми, и наддавахми и го согласихме за 3 години, за 23 хиляди гр, и това правяхми отъ ревностъ като воображавахми, чл негово словесіе ще развий просвѣщеніето въ нашити младежи и тѣи мисляхми дѣто еж успокоихми за въ бѣдущето отъ тая страна както учителъ.

Но сѣдѣ малко що да видѣшъ братко! Негово словесіе не излезилъ въ Турско съ намереніе за учителство, но само да изпълни желаніето на господжата си, съ която са водилъ 5 години невѣнчанъ, като я подѣлжалъ и отдалъ отъ супружничкѣтъ ѝ по вѣнчанъ обичай.

И тѣй, отъ първото си стѣпниѣ въ Мачинъ, захвана старъ на грѣцката партия съ реченихъ господниовци българи, седна въ училището; почна да предава само грѣцки, и простобългарски. Но какъ; самъ и той не знае; — а реченихъ Европейски язици, той ги само чулъ, и неги видѣлъ гдѣ са предаватъ! но и то добро, само да минува, — Но мрували;

Подиръ отхожданието на Г-на Бадарова отъ града ни! църквата остана безъ пѣвецъ! и той гато беше съгласенъ въ контрастъ си да пѣе и въ църквата и са хвалени чл знаеа тона искусство, почна да пѣе по грѣцки; ако и да му са предлага много пати отъ почтенити граждани, да напусни тая длъжностъ, и дѣ не върси църквата ни съ тоя грѣцки извѣтъ, той съсемъ нечувахе, и отхождаше по прѣтвонъ, дѣто дерзна и са отнеси съ хулители и устранителни думи отъ странити на грѣцки, противъ познатиятъ ни, въ цѣла България любородецъ, Г-на Бона Лазарова, защото му възбравяваха да не пѣе грѣцки. — Сѣдѣ малко време единъ отъ нашити бѣдари Г-нъ Христо Нейчовичъ родомъ Габровецъ, горещъ сынъ на майка българка, немощи да го тарши и слуша да му замара по грѣцки, грабна книгата отъ раѣти му, и го застрашаваше съ бѣжескъ, ако за напредъ дерзне да пѣе пакъ по грѣцки; нѣ негово словесіе „както и племенникътъ му Г-нъ Александъръ Екзархосъ.“ като цѣлъ фанаритинъ и има ли лице и срамъ да са засрами; пакъ сѣдѣва грѣцки! ама какво да прави; ако невярви по волята на 2 1/2 грѣцки, кой ще склони Г-на тартара владика донисей да даде вуза (сѣтъ 1000 гр. да са вѣнчанъ; като доморостувалъ петъ години невѣнчанъ и има 4 дѣца.

Най послѣ като немощиха родолюбивити соотечественици да го слушатъ, оше и да са хвали чл не познаваха въ Мачинъ никого други, отесенъ двама трима господниовци безимени „но кѣйно грѣцката партия“ на 5 Ноемвриа ладуха му пакѣтъ да си отиде, и сега пакъ са затвори училището за голѣма жалостъ на реченихъ родолюбивци.

Ето братиѣ наши българи чувайте какъ чл чеховци е родила и възпитала Г-нъ Екзарховата православна фамилия, ето какъва полза приносатъ на нашитъ народъ български.

Единъ вашъ искренный читателъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Споредъ *Таимсъ*, Италийскитъ въпросъ вѣзълъ въ една изрядна фаза която вѣрвела къмъ едно добро рѣшеніе, силата на образованіето изново надминала и сичкити приключенія които ставатъ едно сѣдѣ друго клонятъ да растуриятъ послѣднити неясности на духовити, да дадатъ дѣрзостъ на наскърбенити сѣрдца и да распространятъ въ сичка Европа надѣждата.

Нисмото на Французскитъ императоръ до правителственитъ си министри дава доволно вещество на Европейскити вѣстници и имъ вѣжхува важни и дълги членове. Сичкити са съгласяватъ да излагатъ ползи които тия реформи ще произведатъ въ търговията, особито, на Англия. Виенскити вѣстници разгледатъ политическата частъ на това писмо и споредъ тѣхъ Англо-Французскитъ съюзъ прави голѣми успѣхи и вече разногласіе не съществува въ мнѣніето на мирскити сили. Той ще е печатѣтъ на съюзѣтъ имъ и негли ще помогни на скорошното рѣшеніе на Италийската работа.

Виенската Газета обнародва сѣдѣжшитъ членъ относително за освобожденіето на Евреити:

„Научваме се отъ вѣроятенъ изворъ дума тоя листъ, че Н. В. Императорѣтъ (Австрійски) подписалъ

една заповѣдъ която унищожавашичкити закони които не позволяватъ на Исраелити да сѣ спинари, странноприемници, бираджии.....и които имъ възбравяваха да живѣятъ въ Галиція, Кракова и Буковина както и въ Бомея, Унгарія, Кроація, Славонія Сърбската Вѣйводія; Темесваръ и въ Трансилванія. Сѣдѣжшето Исраелити можатъ да вършатъ сичкити дозволеніи занятія, на сѣкадъ гдѣто ще имъ се дозволи да живѣятъ и ще сѣ подчинени въ това само на законити главни завѣщанія. Послѣднити тия расположения на Императорѣтъ сѣ едно ново доказателство че политическото управление полага сички ти си старанія за да отстрани ограничѣніята дадени на развитіето на гражданското съществуваніе на Исраелити които сѣ не съгласни съ успѣхити на епохата.“

Въ засѣданіето на Прусскитъ свѣтъ, царѣтъ изрѣклъ предъ членовити едно слово относително за разнити закони които ще имъ се представятъ, съ цѣлъ да удовлетворятъ нуждити които много части на царството осѣщатъ отъ много време. Между другити въпроси които имъ представилъ, сѣдѣжшитъ съдържава най високата важностъ.

„Когато, въ послѣдната година, е рѣчено въ това слово, бѣхъ принуденъ да порѣчамъ нашата военна сила да са искажи, войнити отговориха бързо на това свѣкване и дойдоха да сѣ наредятъ подъ припорцити. Гордежъ се да отдамъ признателността си на тоя патриотизмъ който никога не са смалыва; обаче, нашето военно установеніе има нужда отъ реформа; тя не е подбудена отъ вѣнчаніето преданостъ и якостъ. Установеніето на войската си направи въ по тѣжки обстоятелства. Въ снотеніе съ народѣтъ и съ финансовити доходи на тая епоха, това установеніе са упазилъ съ память та на славнити му сполучванія. Нѣ опитѣтъ на послѣднити години, презъ кои то възржжена та сила са повика много пати подъ припорцити, доказа съществуваніето на разни недостатѣци твърдѣ чувствителни. Моя длъжностъ и мое право е да махна тия недостатѣци и искамъ Конституціална тави помощъ за да приема нуждити мѣрки за уголемяваніето на защитителнити ни сили, въ една съразмѣрностъ която да отговаря на числото на народѣтъ, безъ да повреди интересити на промышленостъ та и на земледѣліето.“

„За това ще ви са представи единъ законенъ проектъ чрезъ когото сѣкой ще са вика на военна служба. Тоя законенъ проектъ ще са съдружи отъ официални предложѣнія които влизатъ въ него. За напредъ Прусската войска ще бѣде Прусскитъ народъ въоръженъ.“

„Касае са да дадемъ една нова сила на военното установеніе коетопреминати връхъ на ни оставиха.

Изискувамъ ваше то безпристрастно разгледаніе и вашето удобреніе връхъ тоя проектъ изработенъ сѣдѣ едно вникнато разгледаніе и който сѣдѣржава въ истото време общити, граждански ти и военни ти интереси на Пруссія. Това удобреніе ще бѣде предъ очити на сички свидѣтелството на упазваніето което държавата има въ мене и въ мои ти искрени намерѣнія.“

Царѣтъ свършва като дума чл тая мѣрка е „за защищеніето, величината и силата на отечеството.“

Въ засѣданіе то на Діетата на 12 Януарія Баварското, Саксонското Уртмбергското, Хесското, Мекленбургското правителства испратили едно предложѣніе относително за кръпостити на Сѣверно то море и на Балтійското.

Военна комисія направила рапортъ си връхъ тоя предложѣніе и предложила Прусското правителство да са покани за да разгледъ въпросѣтъ отъ какъ художна страна и да съобща на Діетата сѣдѣствіето на тоя разгледаніе.

Една депеша която вѣстници ти отъ Триестъ донесоха извѣства чл Вѣстникъ Патри обнародвалъ текстѣтъ на търговскитъ трактатъ между Франція и Англия подписанъ отъ Г. Барошъ и Ковлей. Главнити завѣщанія на тоя трактатъ сѣ сѣдѣжшити: правото на внасяніето за вината въ Англия сѣ смалыва отъ 150 на 23. Коприната може да са внася свободно. Правото на внасяніето на железото въ Франція ще е седмъ Франки на сто килограмми. Вѣнчата и памукѣтъ изработѣи ще сѣ подчинени на едно право което не ще надминува 30 на 100. За Англия трактатѣтъ ще стани законъ изведижъ сѣдѣ обнародваніето му.

СЪК. НѢЩА И НОВИНИ.

— Н. Прев. Князь Лобановъ, извѣреденъ посланикъ и полномощенъ министръ на Русія при В. Портѣ, даде бѣло, въ срѣда вечеръ на високити лица въ Пера и Париградъ. Мнозина отъ министрити на В. Портѣ, мнозина членове отъ дипломатическото тѣло и едно голѣмо число високити чиновници присѣстваха.

(Ж. де Конст.)

Треба да приложимъ, че, отъ една извѣредна честь подбудена отъ обстоятелствата, иткои българинъ въ Париградъ са поканиха на тоя бѣлъ. Билетити на поканваніето бѣха написани на Французски и пратени преди три дни до тѣхъ. Излишно е да кажимъ чл въ това ризостаніе тѣ имаха доста време за да са приготвятъ, и въ срѣда вечеръ сички си събраха на угощеніе у Г. Гелстѣу и отъ тамо около десѣтъ чл сѣтъ по Европейски отборѣтъ на наши ти българи бѣха на толко желаското бѣло.

Име не знаимъ какъ са преминала вечерѣтъ нѣ ако сѣдимъ отъ важността и веселіята съ които предуготовленіята имъ са правиха та сѣ е преминала добръ. Ако извѣстїята ни са точни, двама отъ првенцити ни Г. Г. Хр. Гапчичѣца и Х. Николи, имаха честь да сѣ представятъ на Н. Вис. В. Везиръ отъ Г. Князь Лобановъ.

За да свършимъ, това бѣло, остава ни да изложимъ ония отъ прѣсѣнити кои то бѣха поканиени. Тѣ са: Г. Г. Х. и П. Тапчичѣшови, Х. Николи, Г. Кръстьовичъ, Георги Золотовичъ съ племенникѣтъ си, К. Рановъ, Гешоуглу и въ парѣтѣсъ.....нашити събраха.....Александъръ С. Екзархъ, наедно съ коковата си и племенникѣта си. Сички които са женити присѣдѣстваха съ дочерѣдѣта си

Казвате, че Доротей не си бил издравявал нито половината от общити туюжосци. Ако не ги е издравявал, той трябваше да ги върне, какъ-то върна само единъ. И мы можем да повърваме тъйъ, какъ, нъ само подъ тоя видъ:— Който туюжосци не сѣ ся наплатили, нѣка ги покаже владѣката чий сѣ нъ прѣдъ да ги покаже, то е известно, че сѣ отъ неговити прѣвѣженици; и че итъ ги е пово-

Пият, а за това не е му никой кривъ. — Не само че е покосилъ тямасици, нъ еше дава всякъ година на четворица негови привърженици по 10,000 грошъ рушветъ, за да го крѣпѣтъ, да не падне отъ столицѣ-тъ си. И тѣя четирма развалятъ спокойствието въ Пльвѣнъ.

Тукъ съвѣтъмъ лъжете Г-дѣ опровергатели че снабдѣлъ училището и съ Оджакъ. Извѣстно е, че владиката ся разсърди на Еснафты и училищныи еспитрони, кои-то не одобрявахъ Горскаго, защото учяше часословъ и едиъ иищо и наикакъ грамматикъ, и языка му бѣше невразумителъ, пль съ чужестранна рѣчи (иден, фундаменти, и пр.) Горскый кѣту неможеше да управлява училището по найновый способъ, и кѣту хуляше гражданты съ безумны с л о в а въ църкѣ, ушакѣхъ си прѣдъ Доротей, за да го посовѣтова да ся остави отъ сво: фантастично прѣдприѣтиѣ. Владиката, по-нѣже го приваждаваше да на хули, раз-сърди ся и го проводи на Вратѣхъ, гдѣ всякъ шесть мѣсяци даватъ испитъ ученицѣти му на грѣцкый языкъ (?) — Георгий Владыкинъ е едиъ неспособенъ челоувѣкъ и лияница; владиковъ е шиоиниъ и Еланъ-шехитиъ. Той е липованскый казакъ и незнае добръ Българскы, па такъвъ челоувѣкъ може ли да бѣде Българскый учителъ, кѣту не знае языка? Неговото занятіе е едиъ хвалби прѣдъ простыти.

Способѣйшый (на ракиѣтъ) Георгий Владыкинъ не ся ли покори на Владыкѣ-тъ, кѣту получи съвѣти отъ него че стори еланъ-шехатѣкъ въ Пльвѣнъ противу Г-на Димитра Пачова Г-на Василъ Станчова, Г- Никола Горанова и противъ главныи си учитель Г-на Петра В. Оджакъ за едиъ училищный печатъ. Тѣя четирма и до сега сж запрѣши въ Видинъ (3 мѣсяци). Высокославното убо правителство разумъ добръ работѣтъ и ги освободи отъ затвора, че стоѣтъ на едиъ ханъ подъ кѣфѣлы. Това ли ви е добрыи и праведныи пастырь?

Владиката не е цѣпиль Г. Оджакъ, нъ еснафты го повикахъ и си го оцѣпихъ прѣдъ лицето на владиковъ пенкилицъ и прѣдъ прѣврженницѣти му. И трицѣта учителя си приематъ платѣжѣ отъ еснафты, а не отъ владыкѣтъ. Доротей, кѣту не плаща на учителитѣ, той намисли че накара своити прѣврженницѣ, да гоцѣтъ учителитѣ, а явно Г. Оджакъ, който всицкыи имъ хулителныи гласовы ги от-давашо на простотийѣтъ имъ. Кѣту доде владыката въ Пльвѣнъ, той глѣдаше да придобие Г-ла Оджакъ на стрѣжѣ-тъ, нъ Г. Оджакъ си глѣдаше работѣтъ и отбываше умно приовличаніето. Кѣту увиде владыката, че не може да придобие учителя ни на своѣжѣ само стѣрѣ, той нападѣлъ на него явно и го правеше владыкѣ съ тѣя рѣчи: « ты учителю си ученъ, умѣнъ, способенъ, владѣ и неже-вси; тебѣ ти обыча народа по-вече, а мене не; за това пзъ не си дажъ оставѣтъ и ще ти прѣдажъ Врѣцѣнскѣтъ корона и патерицѣ, за да ти направѣ владыка! » Тѣя хулителныи рѣчи ги приемваше учителя съ усмѣхваніе. (сдѣва)

СЪКАКВИ НЪЩА НОВИНИ.

Желѣзникъ, 13 Януаріа.

О! Далъ ти Господъ добро, побратиме въ Балкапанъ!

Отъ твойто обаяданье въ 40 бр. на В Блгария, разбрахъ чи не си былъ изгубенъ и са радвамъ; ама едно нѣщо ми много на-скажрби, дето си зафрлилъ нови на-р-ското перо, като та поткачали за твойте новы-вѣтъхъ. Не дѣй, йолдашимъ, нъ дѣй са остава отъ тѣзи работа; колкото и да имашъ друга, пакъ са пообажай сегис-тогисъ въ нашѣта Блгария съ нѣщо ново-вѣтъхъ отъ Балкапанъ, дѣто й гняздото на Блгаритѣ, а чи века та подкача кой ще ти хичъ да нещешъ да знашь!

Като ти думамъ азъ тайѣанакъ, арка-дашь, ты може и сега и сякоги да ся надѣ-вашъ за ново-вѣтъхъ и отъ нашъ Желѣзникъ. Но отъ тука, каквото и знашь, рѣдки сж новинты; не е каквото въ Цариградъ, дето сичкото е по болъ-чи и новинте: Кара-казански или Фенерски, чорбаджийски, тър-говски, книжевы, граждански, селскы и ся-каквы. А тука е е е! на 6-тыхъ месцы и на годишната ведѣжъ ша си случи нѣщо лово или споредъ владыката, или споредъ никой полъ и духовниѣтъ, или пакъ споредъ някой извѣщѣенъ случай; само чорбаджий-ски хавадизы тука нема; каклото отъ село С-во.

Друго, да си хаберѣя, йолдашимъ, чи писмото ти въ Б-рія отъ 21 Декемвр. тука въ Акарѣ и чорбаджийте и даскалыте и е-щигропыте школски разбрали го, чи то не было писано отъ Ц-градъ, ами отъ тука; — и хайлъ за него сж нагрозили единого отъ

даскалите не — Акарѣански, чи той го былъ писатъ, хемъ за Акарѣанското училище было (?!), въ което даскалите тѣзъ дене щели да праватъ испытанье — и сега да видишь вѣкъ, хулы врѣхъ този даскалъ! За туй, алахъ северсенъ, пиши и имъ гажѣ да са свѣс-тѣтъ и разберѣтъ кой отъ дѣ и за дѣ е писалъ реченното писмо, като невярватъ на датата му. — Е! прощавай до другий пѣтъ и не забравѣй, чи сжмъ

Твой побратимъ.

Цариградъ 22 Януаріа 1869.

Г-не Редакторе на « Блгарія. »

Едно лице въ оцѣтъ на което е по-вѣрено възпитаніето на младѣтъ у Сливенъ, дава най съблзнительныи примѣры за прав-ственностѣтъ имъ. Съ голѣма горестъ и най черны краски ми ся съобщаватъ развратны-тъ му дѣла, за да ги обпародвамъ по непо-рочността на младѣритѣ и характерѣтъ на читателитѣ ви, Г-не Редакторе, не позво-ляватъ на перото ми да ви съобщѣи нѣго часть отъ гѣхъ. Желая само, чрезъ обпаро-даването на тѣя редѣве, съгражданитѣ ми да объриатъ приличното вниманіе върху поведе-ніето на помянутото лице и да намѣратъ средство за да приварятъ распространіето на злото.

Единъ Сливненчанинъ.

— Види ся че тѣя година е плодосна на ново-вехтары, и стрѣшно е сички Балкапанци да не ста-натъ такива. До сега си полвиха трима; едицѣтъ отъ тѣхъ, днешниѣтъ е.....Поетъ!!! Кой може го повѣр-ва. Балкапанъ много нѣща ражда: търговци, богосло-вци, филозоги, кривци и днесъ Пустѣ-Ново-Вех-тары. За сега чуѣте гласѣтъ на поворокоположеніѣтъ пѣвецъ:

« БАЛ-КАПАНЪ

« Важно извѣстіе.

« Ето какво думатъ Бал-капански нѣкой писар-чета за посѣята !!! подъ имя Драганизмъ отъ Ирге-на Медювенскы:

- « Четири стиха были доста
- « Да доказѣтъ на цѣлія свѣтъ.
- « Че Иргелева глава проста
- « Нехела за критико-поетъ »

— « А пакъ таксидарѣтата така му оцѣпѣватъ краспорѣчѣвити поетическии изрази:

- « Пѣитическыи му успѣи
- « Приличѣтъ на.....Балатескы;
- « Прѣятъ, на животинитѣ гнусни:
- « Клепоухитѣ свини блатски.

« Единъ ново-вехтаръ.

— Както го бѣхмѣ предизвѣстили, смѣт-китѣ на черковнитѣ разноски ся приглѣдаха отъ опредѣлената комисія. Миналата недѣля сключеніето на тѣя смѣтки ся представи на съборѣтъ.

Еъ истото врѣмя Г. Арнаудовъ, насто-ятель, си даде оставката и ся намѣсти отъ Г. К. Славчевъ и Мариновичъ.

Въпросѣтъ който ся представи на чле-новитѣ въ по предното засѣданіе не ся ни-какъ разглѣда днесъ; нѣто ся спомена за него. Ные знаимъ че Г. Х. Николи го пред-ложи и ся надѣваме че не ще го остави да висѣи така по волята на нашитѣ егонисти.

— Очѣи день петѣкъ стана събраніе на Българската Книжница въ Бал-Капанъ. До-сегашнитѣ настоятели Г. Д. Х. Тюльевъ и Ст. Бояджовъ, слѣдъ четеніето на едиъ ра-портъ, гдѣте расказаха състояніето на Об-щницата, дадохѣ си оставката споредъ уста-вѣтъ и ся намѣстихъ отъ Г. Хр. Арнаудо-ва и Кира Попова. Сичкото засѣданіе ся за-нима само за нарежданіето на настоятелство-то. Оставката на Г. Г. Кръстьовича отъ съ-чинителството на Блг. Книжницѣ ся извѣсти официѣлно въ това събраніе, и макаръ да не ся спомена нищо за бѣдѣжѣи редакторъ на, книжницитѣ, нъ отъ нѣколко врѣмя ся ялѣви за Г-на Бурмова.

— Въ послѣдніѣтъ си листъ Г. Екзар-хосъ обпародва двѣ писма който дума той, всемогущий богъ въ рѣцѣти му испрати, пи-сани отъ двѣ високи лица католици за Ку-кушката работа. До гдѣ пріедемъ по точни извѣстія върхъ тѣя писма, ные ще кажимъ днесъ че лицето на което сж далъ пликѣтъ

на тѣя писма (8 Януаріа петѣкъ) минава презъ.....канцеларія, пликѣтъ въ жебѣВечерѣтъ рѣчено то лице ся приз-ва въ Фенеръ, у кѣщата на г-на.....търговецъ въ Цариградъ, гдѣто присѣтству-ваха и единыи Русски консулъ г-нъ.....и единыи музевиринъ владыка г-нъ.....това лице присѣдѣло у тѣя кѣща до 5 ча-са по Тур.

Тѣя сж подробноститѣ конто за сега можимъ да научимъ. Твърдѣ естественни мо-же ся заключи че тѣя дѣѣ писма сж из-откраднати или измамени съ лукавство и ласкателство. И г-нъ Екзархосъ който мыс-ли че ще разсърди Латиния си напаса най срамното безчестіе, като ся виздѣга на крадецъ, и най блестящото противорѣчіе, ва-то тѣя писма сж противныи на онова кое то е до сега рѣкълъ противъ Пасищашитѣ сир-че тѣ дѣйствуватъ съ интриги и лукавства когато тѣ слѣдватъ правѣтъ пѣтъ за пос-тиганіето на каноническага си цѣлъ.

Той доказва сже чрезъ откраднува-ніето на тѣя писма че фанариотитѣ и Мос-ковитѣ сж конго употрѣбляватъ интриги и лукавства и исполняватъ безчеловѣчно и начало: цѣлѣта оправдава срѣдствата.

— Научавѣи ся, че вчера започна Г. Пансіа, едио врѣме лякопъ на Блг. църква у Цариградъ, а днесъ ще го владычатъ за да го прѣятъ у Самоковъ за вѣкилицъ на Делъ-Мател.

— Охридската работа ся запрѣ до тамо до гдѣ-то я ные расказахмѣ. Г. Екзархосъ я и той раска-за, нъ не точно, и на краятъ притурѣ: Това печално впечатлѣніе на вситѣ Боолгары направи, нъ и кои ще му ся слѣдствіѣта?

Наистинна, тука сже съгласни съ събрѣтътъ си. И ные питаемъ кои ще му сж слѣдствіѣта? Никой не пи отговора. Ако балото не бѣше дошло да пре-чи на оныя отъ първенцитѣ конто слѣдватъ тѣя ра-бота, ные быхми изнаѣтрили краятъ на тоя въпросъ. Въ послѣдната визита у грѣцїѣтъ патриѣрхъ тѣ бѣха ся расърдили на грѣцитѣ. Прочее ако добръ помнимъ обычаитѣ на нашето село, тамо даватъ оцѣтъ на съ-рѣдитѣти, а по една подобна причина случи ся чи бало дадохѣ на нашитѣ първѣпци, и тѣ сѣрдѣти.

Има оше повече, тѣ минуваха вечеритѣ си въ народни разговори; нъ сега, по случай на балото; тѣ бѣха принудени да приказватъ върхъ костюмитѣ ко-то ще облячатъ, върхъ съ кой начинъ ще ся отне-сятъ и пр. и пр. И отъ това Охридската работа за-пусти тѣя дни.

— Въ третіѣтъ членъ на Ц. Вѣстникъ, 16 Януаріа, единыи новъ и врѣмѣненъ реда-кторъ на Фанарія яждрува че Блгарія тре-бвало да рѣче Московци вѣсто Мос-ковитѣ. Новіѣтъ фанаринъ редакторъ си събрѣква, и тѣя погрѣшка не е простена у статїитѣ му. Московецъ ще рѣче Рус-синъ, или особито оня който живѣй въ Мос-ква: а.....Московитинъ е друго нѣщо. Зна-чи повече, и ако врѣмѣнниѣтъ редакторъ да ни повѣрѣва, Московитинъ има почти сжщото значеніе какго Панславистъ. Чудимъ ся какъ единыи чозѣкъ не познава стойността на занятіето си.

— Г-нъ Екзархосовѣтъ Пансіоитѣ тичѣ на кошія. Той е като рѣчи готовъ са-мо лѣщїѣтъ нововехтаръ треба да ся стяга че му излѣзе матеріалъ.

— Г-нъ Екзархосъ хвърѣа по високо и крои исполненски работѣ. Подиграваніето на страѣна, ные ще кажимъ че Г. Екзархосъ и-ма да дава на Михалѣ. Пансіонѣтъ е готовъ, заченатъ и изискува повече грижи за да ся нареди; той е днешниѣтъ пансіонъ на Блгѣ-рската църква. И ако управителѣтъ му не дремеше надъ чи букѣтътъ си, никой не бы ималъ нужда да крои нови пансіони, и състояніето за дѣцѣта бы было по добро; защото тѣя послѣдніи дни тоя прочутъ пан-сіонъ е станалъ тѣмнища и ученицитѣ стоѣтъ затворени съ кофаръ.

Лир. Тур.	Гр.	...	...	125	—
Лир. Англ.	...	...	...	138	—
Милицъ	...	...	...	64	20
20-франгъ	...	...	...	110	—
Полъ Имп.	...	...	...	111	—
Медж. бѣло	...	...	...	24	20